

ਆਦਿਕ
ਪੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਂ ਪਿਸ਼ਾਵਾ ਪੇਸ਼ੇ ਪੁਸ਼ ਵੀ ਹੁਏ ਜਾਏ
ਫਿਰ ਵੀ ਕਲਸੀ ਗਿਰਗਿਣ ਨਾ ਪੈਪੇਸ਼ ਕਹਾਏ

(1)

ਆਵਣ ਕੁਝਿਆਂ

ਟੈਂਟ ਕੁਝਿਆਂ

ਆਣ ਵਿਛਾਵਣ

ਸੰਬਹ ਕੁਝਿਆਂ

ਆਣ ਅਖਾਵਣ

ਚੱਥਰ ਕੁਝਿਆਂ

ਕੁਝਿਆਂ ਅਖਿਆਂ

ਸਾਵਣ ਇੱਕਿਆਂ

ਬਾਬੁਲ ਵਿਛੇ

ਕੁਝਿਆਂ ਚਿੱਕਿਆਂ

ਸੁਹੇਰੇ ਜੰਗਲੀਂ

ਜਾਨੀ ਰੜਿਆਂ

ਜਾਣ ਹਿਲਾਵਣ

ਕੰਪਾਂ ਕੁਝਿਆਂ

(2)
ਚਿਲ ਦਾ ਨਾਜ਼ੂਕ ਸੀਸ਼ਾ ਪੈਸ਼ ਨ ਤੇਜ਼ੀ ਦਾ
ਤੜ ਰਿਚਿ ਤੌਂ ਹੇਉਅਂ ਨਾਲ ਨ ਜੜੀਂਦਾਪਾ ਨੁਠੇ ਮੁਸਕਾਣ ਜੋ ਹੋਕਾ ਯਾ ਛਟਕਾਰ
ਦਿਲੀ ਆਯਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕ ਬਿਨਾ ਨਾ ਮੌਜੀ ਦਾਲਾਜ਼ਮ ਨੇ ਜੰਡ ਤਰਕਸ ਸਹਿਜੀ ਨੂੰ ਅੰਦੋਂ
ਮਿਲਜ਼ਾਂ ਬਣਨੇ ਬੱਲੀ ਨਾਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅੰਡੀਂ ਦਾਜੇ ਸਮ ਕਾਲ ਚੰਗ ਵੱਡੇਗੀ ਦੁਟੀ ਚੁੰਕੇ
ਉਸ ਤੁਹਿੰਦੀ ਬਿਹਤਰ ਭੁਕਰ ਹੱਡਾਂ-ਰੋਕੀ ਦਾਮੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂਪ ਨ ਨਕ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਡੀ ਲਾਟ-ਮੀਡੀ
ਕਾਹਦਾ ਥੀਂ ਨੂੰ ਭੁਲਦਾ ਨੂਹਾ ਕੇਂਦੀ ਦਾਕੇ ਵੱਡ ਬੁਰਕੇ ਸੁਸ ਦੇ ਘੁੰਸ ਸੀਕੀਤ ਤਿਰੇ
ਨਉਂਗ ਵਿੱਚ ਤਿਰਿ ਚੁੰਮੇ ਪੇਟ-ਘੁਰੋਕੀ ਦਾਯਾਰ ਚੰ ਜਾਨ ਪਵੇ ਨਾ ਵੈਰੀ ਚੰ ਨਿਰਕੇ
ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਏ ਪੇਸ਼ ਦੀ ਮੁੱਢ ਮਰੀਦੀ ਦਾ

ਪੰਪੇਸ਼ ਕਲਸੀ ਦੀਆਂ ਦਸ ਰਾਜ਼ਾਂ

ਲੁਕਮਾਨ-ਅਹੁਜ਼ ਦਿ ਮੁਰਦਾ ਸੈਰ ਬਚਾ ਪੇਸ਼ ਨ ਪਾਈ

(3)
ਅਣ-ਹੋਰਿਓ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਏ
'ਪੁਸ਼' ਤੋਂ ਕੁਝ ਜਦ ਤੋਂ ਮੇਡਿਆ ਏਕਦਿ ਜ਼ਬ ਲਹੁ ਨੇ ਧੋਇਆ ਏ
ਧੋਇਆ ਤੋਂ ਗਾਹਿਰ ਹੋਇਆ ਏਉਹ ਸੱਤੀ ਹੋਰੇ ਉਸ ਛੁਫ਼ਣ ਤੋਂ
ਦਿਲ ਜਦ ਤੋਂ ਕਾਰ-ਪਰੋਇਆ ਏਦਿਲ-ਲੇ ਦੀ ਭਾਲੀ ਲਈ ਸੁਹੁਦਾ
ਜ਼ਲਦਾਂ ਦੀ ਕੈਂਪ ਚੋਖਿਆ ਏਦੁਇ-ਧਾਰੀ ਨੈਣ-ਕਟਾਰ ਲਈ
ਗਮ ਭੱਠ 'ਚ ਸੁਸਾ ਹੋਇਆ ਏਮਨੁੰ ਦੀ ਦਾਤਰੀ ਜੁ/ਇ ਵਿਛਾਗ
ਹੋਧ ਟੂਟਿ-ਸਵਾਜਾ ਸੋਇਆ ਏਪੁਸ਼ ਗਮ ਤੇ ਜ਼ਰਿਆ ਜਿੰਦੇ ਜੀ
ਕਿਉਂ ਪੁਸ਼ਿਆਂ ਪੱਲਾਂ ਮੰਦਿਆ ਏ(4)
ਵਾਧ ਗੀ ਚੌਲੀ-ਗਲ ਢੁੱਗਾਈ ਤੇ ਘਗਗੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ ਉਚਾਈ
ਪੱਤੀ ਦੇ ਬੁਦਿ-ਨਾਲ ਤੋਂ ਵਾਧ ਗੀ ਬਾਥੀ ਜੀ ਦੀ ਮੁੱਢ-ਲੋਬੀਉਹ ਪੁਲੁ ਦਿਲ ਮੌਸ਼ ਕਰਦੇ ਭਾਲੀ ਭਾਲੀ ਭਾਲੀ
ਉਹ ਪੁਲੁ ਮਾਸਟਾਨ ਨਾਲ, ਪੱਸ ਕਾਸਾਈਜਾਣ ਸਕੇ ਨਾ ਕਲਘਾ ਪੁਰੇ ਜਿੰਦ ਚਲੇਗੀ ਫੇਲਨ ਬਚੇ
ਚਾਲ ਬੁਦਾ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਠਹੰਹੇ ਮਸਤ ਚਲੇ ਜਦ ਯਾਰ ਸੁਲਾਈਗਾਣਕਾ ਦੇ ਬੁਕਰ ਦੀ ਦੂਸ ਤੋਂ ਇਸ ਪਲ ਮੌਸੀ ਦੀ ਦੁਹੀ ਚੌਲੀ
ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਵਾਵੇ ਤਕ ਤਾਂ ਅੰਤ ਕਵਾ ਈ ਦੀ ਕੁਝ ਆਈਦੇਸ ਕਨੇਂਦ ਤਿਸ-ਵਾਸ਼ਿਆ ਤੇ ਹੋਰ ਕਰਣ ਸੁਲੂਨੀ ਭਾਲੀ
ਪਿੱਡਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਸੁਨ ਉਹ ਨਾ ਪੈਦੀ ਪੀ ਪੀ ਬੀਚ ਤਿਨੀ ਨਾਲੀਯਾ ਰਥ ਯਾਰ ਮਿਨੇ ਤੇ ਉਹ ਨੇ ਕਾਸ਼ ਤੱਥਲਸ ਵੀ ਸਨ ਬਨ੍ਹੇ
ਤੀ ਨਾ ਸੋਨ ਮੁਕਮਲ ਹੋਇਆ ਧੇਨ ਪੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਵਿ ਕਮਾਈ

ਸੋਂ ਪਵੇ ਸੁਸ਼ਉਣਾ ਹੋਵੇ ਮੌਜੀ ਮੰਦ ਉਹੀ ਮਿਨਹਾਂ ਵੀ ਕੁਝ ਗੁਣ ਵੱਡ

ਲੁਕਮਾਨ-ਅਹੁਜ਼ ਦਿ ਮੁਰਦਾ ਸੈਰ ਬਚਾ ਪੇਸ਼ ਨ ਪਾਈ

(5)
ਸਿਰਦੇਣਾ ਨੇ ਜਿਉ ਮੈਦਾਨ-ਏ-ਜੰਗ ਜਿਤਾਏ
ਸਿਰਦੇਣਾ ਨੇ ਜਿਉ ਮੈਦਾਨ-ਏ-ਜੰਗ ਹਰਾਏਭਾਈ ਸਨ ਮਖੀ ਚਾਰਾ ਹੁਏ ਭਾਈ ਚਾਰਾ ਏ
ਬੇ ਚਾਰਾ ਹੁਏ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਨਹ ਚਾਰਾ ਪਾਏਜਿੰਦਾਂ ਢਾਬੀਆਂ ਢੁੱਦਾ ਮੁਰਗ ਕਿਚਨ ਕਹਾਏ
ਉਦ ਦੀ ਉਹੀ ਕੈਂਪ ਕਲਬੀਂ ਮਿਸ ਅਖਵਾਏਘਟ ਤੋਂ ਘਟ ਮਿਲਿਆ ਏ ਕੈਨ੍ਹੁੰ ਰੂਪ 'ਚ ਮੇਰੇ
ਮੈਨੁੰ ਤੇਰੇ ਰੂਪ 'ਚ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਮੈਲਿਆ ਏਸ਼ੀਆ ਕੁਰਣ ਚੁਹੇ ਵਧਣੇ ਦੰਦ ਬਚਾਵਣ
ਨਿੰਦ-ਬਸੀਲ ਇਵੇਂ ਈ ਵਧਣੇ ਜੀ ਬਚਾਏਘਟ ਤੋਂ ਘਟ ਮਿਲਿਆ ਏ ਕੈਨ੍ਹੁੰ ਰੂਪ 'ਚ ਮੇਰੇ
ਮੈਨੁੰ ਤੇਰੇ ਰੂਪ 'ਚ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਮੈਲਿਆ ਏਸ਼ੀਆ ਕੁਰਣ ਚੁਹੇ ਵਧਣੇ ਦੰਦ ਬਚਾਵਣ
ਨਿੰਦ-ਬਸੀਲ ਇਵੇਂ ਈ ਵਧਣੇ ਜੀ ਬਚਾਏਹੋਰ ਕੁਲਰ 'ਵਾ ਕਿਉਂ ਪਿੰਡਾ ਗਰਾਮਾਏ
ਉਧਰ ਵਹੁਦੀ ਲੋਕ ਨਹ ਹਾਰਦੀਕੱਚੇ ਨੂੰ ਕੋਰਕੀ ਰੇਕਿਅਰ ਚੁੱਕੀ ਨਾ ਬਣਦੀ ਨਾਲੀ
ਬਣਦੀ ਸੁਹਣੀ ਪੀਆ ਤੁਲ ਘੁੰਮਾਰਦੀਚੀਡੀਗੁੜ ਨਹ ਹਾਰਦੀ ਕੈਮ ਇਲਾਕੇ ਨਹਿਹੀਂ
ਨਿਲਿਆਂ ਲੋਕ ਦੇ ਚੀਡੀਗੁੜ ਦਰਵਾਰ ਦੀਪੜ ਫਿਰਦੇ ਨੇ ਪ੍ਰੈਮ ਖਿਲਣ ਕੇ ਚਾਚਿ ਲੈ
ਕੀ ਧਰਿ ਤਲਿਯੇ ਆਏ ਮਲਿਯੇ ਯਾਰ ਦੀਉਦ ਤੋਂ ਚਿਰ ਦਾ ਮਰਿਆ ਹੋਯਾ ਏ ਕਲਸੀ
ਸਿਰਫ ਹੁਦੀ ਏ ਰਸਮ ਉਦੇ ਸਾਸਕਾਰ ਦੀ(6)
ਕਹਿੰਦੇ ਗਿਰਣ ਵਿਦੋਧਾਂ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਚਲੇਂਤ
ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹੁੰ ਹੁਕਿਅਤ ਭੇਵਕੁਲ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਮੰਤਰਸਿਫਰ ਕਰੇ ਨਾ ਤੁਰੇ ਉਹੀ ਹੁਅਨੂੰ ਨਾਲ ਉਹੀ ਉਹੀ
ਤਨ-ਮਨ ਵਿਛ ਕੇ ਪੈਨੀ ਉਹੀਨੂੰ ਕਰਨ ਅਨੰਤਜਿੰਦ ਸਹਾਗਣ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਏ ਉਹੀ ਵੀ
ਜਿਹੁੰ ਵਿਣ ਮਰਨਾਵਣ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਜਾਂਦੇ

ਮਿਤਰ ਅਂ ਮਕਤੁਲਾਂ ਦਾ ਕਾਤਿਲਦ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ

ਕਤਲ ਕਰੇ ਮੁਕਤੁਲਾਂ ਦੀ ਕਾਤਿਲਦ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ

ਮੇਲ ਬਣੇ ਜੋ ਜੀਵਨ-ਪਤੁਲ-ਪਤੁਲ ਜੀ ਬਚਾਵੇ

ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ
ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਨ ਉਹੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਵੀ ਕਾਰਨ

ਅਨੁਸਾਂ ਨੂੰ ਹੋ

